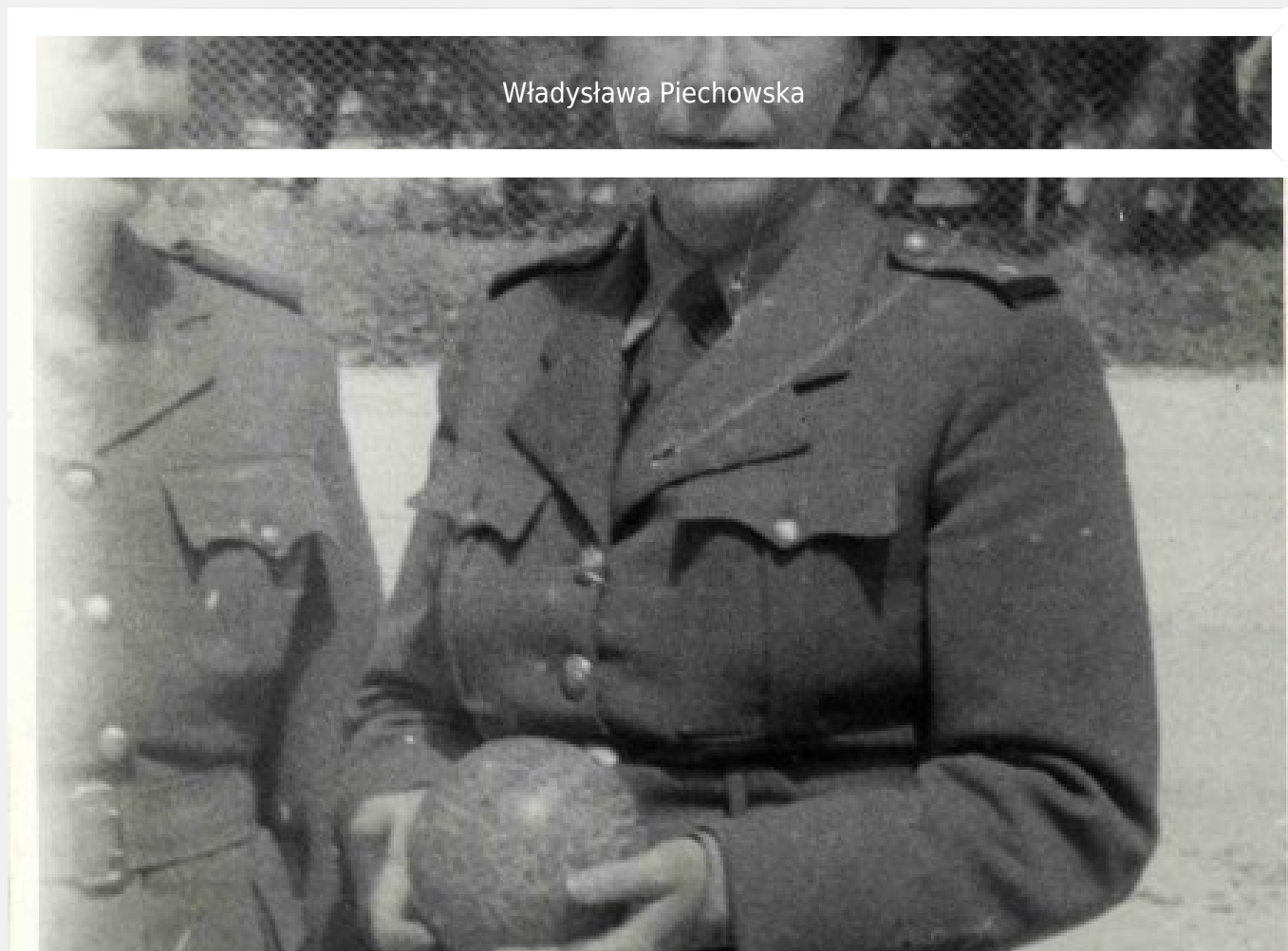

Wojna obronna 1939

<https://1wrzesnia39.pl/39p/biogramy/8826,Wladyslawa-Piechowska.html>

2023-03-29, 17:40

Władysława Piechowska

Biografia

Władysława Piechowska z d. Buttowt-Andrzejkowicz ps. „Pojata”, „Włada” (2 V 1900 – 21 VI 1987), ur. w Tupalach, pow. kowelski na Wołyniu, córka Tadeusza i Czesławy z Kociejowskich. W 1918 r. ukończyła Gimnazjum Maryjskie w Żytomierzu, w młodszych klasach należała do Bratniaka i Koła Samokształceniowego. Od października 1917 r. należała do POW, była komendantka oddziału żeńskiego. Od

stycznia do czerwca 1918 r. odbywała praktykę na oddziale chirurgicznym szpitala miejscowego, równocześnie była adiutantem komendy Okręgu POW. W 1919 r. weszła w skład oddziału partyzanckiego pod dowództwem kpt. Tadeusza Kruka-Strzeleckiego. Dwukrotnie aresztowana przez ukraińców, skazana na śmierć, wykradziona z więzienia przez Okręg Winnicki POW. W kwietniu 1920 r. dostała przydział do Sekcji Kurierek II Oddziału Naczelnego Dowództwa, a następnie do II Oddziału 12. Dywizji Piechoty w Płoskirowie. W lipcu 1920 r. przeszła do Sekcji Propagandy i Oświaty Naczelnego Dowództwa. Została oficerem oświatowym, w randze kapitana, 12. DP w Tarnopolu.

Od 1925 r. należała do Zrzeszenia POW – KN3, a w latach 1933–1939 była prezesem Zarządu. W latach 1928 – 1934 pracowała w redakcji i administracji „Pracy Obywatelskiej” – organu Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet, a od 1929 r. była przewodniczącą oddziałów ZPOK w Ołtarzewie i Ożarowie. W 1934 r. przeszła do pracy w Organizacji Przysposobienia Kobiet do Obrony Kraju, jako etatowa instruktorka do spraw pwk na terenie fabryk. W 1937 r. została odkomenderowana do Wydziału WFiPW Kobiet utworzonego przy PUWFiPW, jako kierowniczką Referatu do Spraw Specjalnych (przygotowanie pogranicza polsko-niemieckiego na wypadek napaści Niemiec na Polskę).

We wrześniu 1939 r., z polecenia Komendy Naczelnej OPWK, wyjechała do ewakuowanego do Trawnisk PUWFiPW po rozkazy, a stamtąd do miejsca postoju Ministra Spraw Wojskowych, pod Łuck, skąd przywiozła rozkazy dla Kobiecego Batalionu Pomocniczej Służby Wojskowej we Lwowie. Pozostała tam z przydziałem do tegoż batalionu aż do jego rozwiązania w dniu 19 IX 1939 r. Od 22 IX 1939 r. do 16 IX 1940 r. pracowała w konspiracji ZWZ we Lwowie. Aresztowana przez NKWD, przebywała w więzieniach na Zamarstynowie we Lwowie, w Kijowie i w Moskwie, potem w obozie ZSRR Wiatka. Od 1941 r. do maja 1942 r. Komendantka Główna Pomocniczej Służby Kobiet utworzonej przy armii gen. Andersa w Buzułuku. Następnie Inspektorka PSWK w sztabie dowództwa Armii Polskiej w ZSRR, od sierpnia 1942 r. komendantka zbiorczego zespołu kobiet-żołnierzy PSK w Jerozolimie. Zimą 1943 r.

przeniesiona do Korpusu Sióstr, wyznaczona na przełożoną sióstr w szpitalu w Kefar Bil pod Rehowodem, gdzie pełniła służbę do 1946 r., następnie siostra ośrodka sanitarnego Szkoły Młodszych Ochotniczek w Barbarze. 28 X 1947 r. zwolniona z PSZ, powróciła do Kraju. Od kwietnia 1948 r. do kwietnia 1950 r. kierowniczką działu organizacyjnego w Wydziale Drobiu Centralnej Spółdzielni Mleczarskiej i Drobiu, następnie do 1960 r. pracowała jako kierowniczką zaopatrzenia w Centrali Chemicznej i w AGRED, w 1961 r. przeszła na emeryturę. Zmarła w Warszawie, pochowana w grobie rodzinnym na Cmentarzu Powązkowskim. Odznaczona Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Krzyżem Walecznych oraz Krzyżem Armii Krajowej.

Oprac. Anna Eliza Markert

Zdjęcia

Kliknij aby powiększyć
Podporucznik Władysława
Piechowska

Kliknij aby powiększyć Relacja z przebiegu służby wojskowej Władysławy Piechowskiej we wrześniu 1939 r. #1

Relacja z przebiegu służby wojskowej we wrześniu 1939 r. Pionierskiej Władysławy - przewodniczki P.F.W.K.

W dniu 1 września 1939 r. w Warszawie, w ramach 1 Przystosowania Wojskowego zostałam zmobilizowana rozkazem Dyrektora P.U.W.F. i Przewodniczki P.F.W.K. w Warszawie, Haliny Piwońskiej. W dniu 1 IX 1939 r. od tego momentu zostałam podległa rozkazom i poleceniom P.F.W.K. i P.W. W dniu 2 IX 1939 r. zostałam przydzielona do szpitala sanitarnego w Warszawie, gdzie ta już była przygotowywana i prowadzona wcześniej i od momentu zatrudnienia mnie w P.U.W.F. i P.W. zostałam przez mjr. Haraszkiewicza do tej akcji wykończona. W dniu 2 IX 1939 r. zostałam skierowana do biura i inspektoratku P.F.W.K. Halinie Julii Piwońskiej i Halinie Wasilewskiej przygotowanie do ewakuacji Wydziału W.F. i P.F.W.K., segregację akt jako kończących do zabrania do dalszego m.p. P.U.W.F. i P.W. celem kontynuacji dalszej pracy oraz przygotowanie do zniszczenia akt, które kwalifikują się do pozostania w Warszawie. O ile dobrze pamiętam już w wykonaniu tego zadania Insp. Wasilewska Halina udziału nie brała. Otrzymałam od Kom. Naczelnej P.F.W.K. Marii Wittek dnia 21 IX 1939 r. rozkaz natychmiastowego zgłoszenia się w siedzibie Kom. Naczelnej P.F.W.K. na ul. Prusa i do tej pory już jej nie widziałam. Zobaczyłam ją dopiero we Lwowie na ulicy Jabłonowskich w m.p. Dowództwa Lwowskiej Brygady Obrony Narodowej, przy którym to D-ctwie organizowała Kobiety Batalion Pomocniczej Służby Wojskowej (od 3 IX).

W dniu 2, 3 IX 1939 r. wykonywałyśmy zalecenia mjr. Szeremety segregując dokumenty. Jednocześnie wykonywałam zadania sileone ni przez mjr. Haraszkiewicza. Jedną z instruktoerek przydzielonych mi do wykonania tych zadań była Jadwiga Puchalska-Kowalska. Ona utrzymywała łączność między Okopową a Prusa i Kydlwiecką. 4 IX 1939 r. otrzymałam z Insp. Haliną Piwońską od mjr. Szeremety rozkaz zniszczenia akt zakwalifikowanych jako bezwzględnie niekonieczne do dalszego działania, przy czym uważać należało zasadę minimalnego obciążenia transportu. Dokumenty konieczne do dalszej pracy: maszyny do pisania, piólarz, kalka, przygotowane do transportu. Same również przygotować się do wyjazdu jako oddelegowane do dalszej akcji. Wyjazd może nastąpić w każdej chwili. Prosiłam o zezwolenie wzięcia ze sobą 12-letniej córki Anny, której byłam jedyną opiekunką. Uzyskałam zezwolenie pojechałam do domu zabrałam córkę na Kydlwiecką, gdzie od południa 4 IX 1939 r. oczekiwałyśmy z Insp. Haliną Piwońską i dwiema maszynistkami oraz trzema maszynami do pisania, a także sprowadzoną do minimum dokumentacją dalszych rozkazów. Wieczorem 4 IX 1939 r. otrzymałyśmy polecenie spalenia archiwum. W nocy z 4 na 5 IX 1939 r. samocież przewidzianą na Dworzec Wschodni, gdzie miałyśmy się załadować do pociągu ewakuacyjnego Min. Spraw Wojskowych. Celem naszego dojazdu były Trawniki k/Lublin. Na dworcu dołączyły do nas z polecenia Kom. Naczelnej P.F.W.K. Marii Wittek i Inpekt. P.F.W.K. Stefania Prokociszowa Insp. P.F.W.K., Franio Zofia i st. przewodniczka Jadwiga Puchalska-Kowalska. Na dworcu były tłumy. Był on o świcie bombardowany. Wyjechałyśmy z Warszawy 6 IX 1939 r. około godz. 9 rano. Pociąg był kilkakrotnie bombardowany, szczególnie dotkliwie w Lublinie. Do Trawnik dotarłyśmy w nocy z 6 na 7 IX 1939 r. Nocowałyśmy w jakiejś gospodzie. Rano 7 IX zameldowałyśmy się w m.p. P.U.W.F. i P.W. (nadleśnictwo czy dwór, nie pamiętam). Otrzymałam tu od p. Marii Wittek rozkaz udania się do Złoczowa do Ministra Spraw Wojskowych gen. Kacprzyckiego w celu uzyskania podpisu na zarządzeniu wykonawczym ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dn. 28 IV 1935 r.

Jechałam samochodem osobowym prowadzonym przez Marię Wislocką. Po uzyskaniu podpisu miałam udać się do Lwowa. Taki sam rozkaz otrzymała Insp. Halina Piwońska. Warunki wojenne wymagały dublowania wykonania zadań. Wiem, że pismo, które wiozła do podpisu Insp. Piwońska zawierało jeszcze dodatkowe zarządzenia organizacyjno-personalne.

Do Lwowa z podpisanymi zarządzeniami dotarłam 8 IX. Na podstawie tego zarządzenia został przy Brygadzie Obrony Narodowej we Lwowie zatwierdzony Kobiety Batalion Pomocniczej Służby Wojskowej, Dowódcą Lwowskiej Brygady Obrony Narodowej był płk. dypl. Polniażek.

Podporucznik Władysława Piechowska

Relacja z przebiegu służby wojskowej Władysławy Piechowskiej we wrzesniu 1939

#1

Kliknij aby powiększyć Relacja z przebiegu służby wojskowej Władysławy Piechowskiej we wrzesniu 1939 #2

Kliknij aby powiększyć Trzecia od prawej Władysława Piechowska. Pomocnicza Służba Kobiet, Bliski wschód, okres II wojny światowej

Wojenna Komisja Poborowa (Komisja Poborowa) została wyznaczona przez Komisarza Wydziału ds. Żołnierzy, Oficerów Komisji została wyznaczona Insp. Stokowska i Eugenia Świerkoszówna st. przew. P.W.K. W dniach od 9 do 12 IX 1939 r. w Łowem. Wobec tego, że p. Rojanowa Dyrektorka Szkoły w Łucku, przyjechała do Łowem około 12-13 IX i zaraz udałam się do Brodów szukać u p. Insp. Kudelskiej mojej córki i innych instruktorek, które wyjechały z p. Kudelską. Uzyskałam mikrobus dla instruktorek. Batalion w tymże dniu wieczorem otrzymałam rozkaz rozmundurowania się i zmieszania się z ludnością cywilną. Co zostało uskutecznione przy pomocy miejscowych instruktorek P.W.K. 23 IX 1939 r. Do Łowem weszły wojska radzieckie. Ja zostałam przez gen. Januszajtisa zmobilizowana do organizacji służby łączności w organizacji podziemnej i od 23 IX tę służbę organizowałam wiązawszy dotychczasowych instruktorek P.W.K. Wandę Jamiołkowską i Wierzyńską (imię?). Pozostałam w tej służbie do momentu aresztowania mnie przez 16 IX 1940 r. Wkrótce wzięta do łowem. Udało mi się uciec do...

Relacja z przebiegu służby wojskowej Władysławy Piechowskiej we wrzesniu 1939

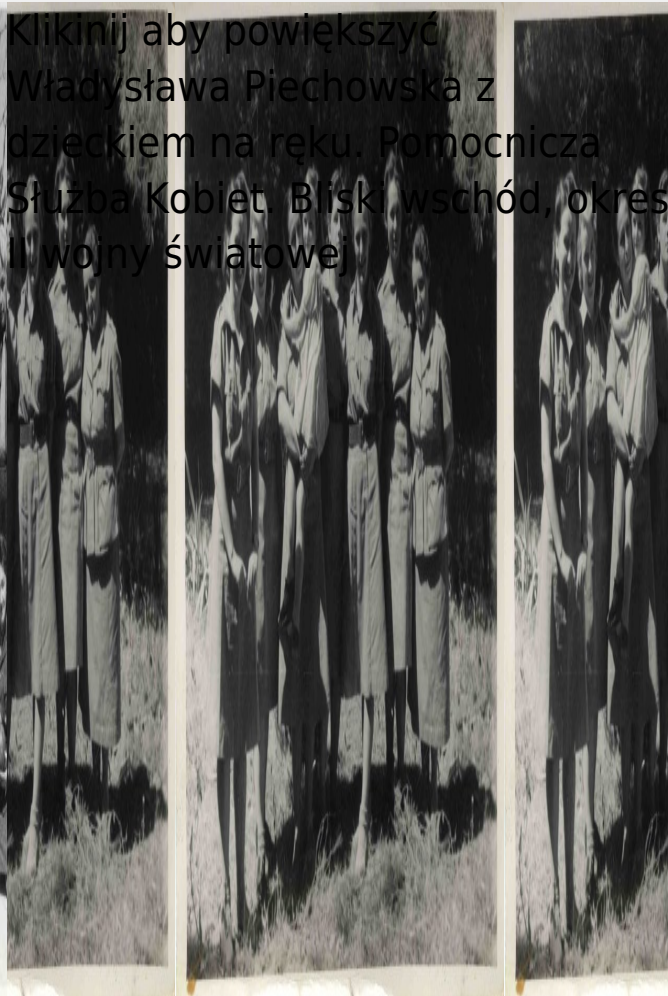
#2

Trzecia od prawej Władysława Piechowska. Pomocnicza Służba Kobiet, Bliski wschód, okres II wojny światowej

Kliknij aby powiększyć
Władysława Piechowska w dolnym
rzędzie w środku. Pomocnicza
Służba Kobiet, Bliski Wschód,
okres II wojny światowej

Kliknij aby powiększyć
Władysława Piechowska z
dzieckiem na ręku. Pomocnicza
Służba Kobiet, Bliski wschód, okres
II wojny światowej

Władysława Piechowska w
dolnym rzędzie w środku.
Pomocnicza Służba Kobiet, Bliski
Wschód, okres II wojny
światowej

Władysława Piechowska z
dzieckiem na ręku. Pomocnicza
Służba Kobiet. Bliski wschód,
okres II wojny światowej

Kliknij aby powiększyć
Władysława Piechowska. Bliski
Wschód, okres II wojny światowej

Władysława Piechowska. Bliski
Wschód, okres II wojny
światowej

Podziel się:

Drukuj:

[Drukuj tą stronę](#)

[Generuj PDF z tej strony](#)